

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران، گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

نگرشی بر ساختار گردشگری پایدار با رویکرد ارتقاء تعاملات فرهنگی - اجتماعی

سه یاران اخوت^۱، صلاح الدین مولانایی^۲

^۱ مهندسی معماری، گروه معماری، پردیس علوم و تحقیقات کردستان، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

پست الکترونیکی: seiranokhovat@yahoo.com

^۲ دکترای معماری، هیات علمی دانشگاه کردستان، سنندج، ایران.

پست الکترونیکی: drmolanai@iust.ac.ir

چکیده

گردشگری به عنوان یکی از مهمترین صنایع توسعه پایدار، فرصت بزرگ فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی برای شهرها، کلانشهرها و مادر شهرهای جهانی را بوجود می آورد. در واقع گردشگری پدیده ای چند بعدی است که تمامی بعد های گوناگون زندگی فردی و اجتماعی انسان را در بر می گیرد و بر تمامی وجوه آن اثرگذار می باشد. می توان گفت گردشگری پدیده ای است که با انگیزه های انسانی، خواسته ها، نیازها و آرزوهای او که برگرفته از فرهنگ جامعه و تأثیرپذیر از روابط اجتماعی انسان است ارتباط دارد. عامل اصلی گردشگری را می توان اختلاف فرهنگ ها و روابط اجتماعی مختلف معرفی نمود. توسعه گردشگری پایدار نقش مهمی در ایجاد تغییرات فرهنگی و اجتماعی دارد و هم چنین می تواند بر تمامی موضوعات مرتبط با عوامل و ساختار های فرهنگی و اجتماعی تأثیر گذار باشد. مسئله اصلی تحقیق تأثیرات و رابطه گردشگری پایدار در برقراری تعاملات فرهنگی و اجتماعی خواهد بود که با روش مطالعه اسنادی به بررسی مفاهیم و مباحث پیش روی تحقیق پرداخته و سپس با روش توصیفی _ تحلیلی به بررسی تأثیرات و روابط موجود خواهد پرداخت. هدف تحقیق آگاهی از تأثیرات فرهنگ ها بر یکدیگر و اثر پذیری آنان از یکدیگر در زمان و مکان های متفاوت می باشد، نتایج نشان می دهد صنعت گردشگری نه تنها گامی برای تقویت فرهنگ هاست بلکه گامی به سوی پیشرفت و تحول فرهنگی و اجتماعی می باشد و همچنین باعث حفظ میراث فرهنگی خواهد شد.

واژه های کلیدی: گردشگری، توسعه گردشگری پایدار، تعاملات فرهنگی، تعاملات اجتماعی، تأثیرات فرهنگی